

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/11/2016
Identifikačné číslo spisu:	3812010712
Dátum vydania rozhodnutia:	03.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovarsky
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3812010712.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovarskyho a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí konanom 3. júla 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného L. E. a spol., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., spáchaného sčasti formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. a iné, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 3. februára 2014, sp. zn. 23 To 3/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza rozsudkom zo 14. augusta 2013, sp. zn. 3 T 245/2012, uznal obvinených L. E. a W. N. za vinných v bode 1/ u obvineného L. E. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., spáchaného sčasti formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák., a u obvineného W. N. zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.; a v bode 2/ u obvineného W. N. z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že :

obžalovaní L. E. a W. N.

1/ obžalovaný L. E. zadovážil za bližšie nezistených okolností, na presne nezistenom mieste, v presne nezistenom čase do dňa 15. apríla 2011, sušinu rastliny rodu Cannabis a vopred dohodol prostredníctvom chatu na verejnej sociálnej sieti J. predaj tejto omamnej látky v mene obžalovaného W. N., ktorého takisto na takýto predaj naviedol pod zámienkou, že F. H. už narobil mnohým ľuďom z ich okolia zle a bolo by dobré mu to spočítať, následne primäl obžalovaného W. N. k tomu, aby predal F. H. zadováženú sušinu rastliny rodu Cannabis dňa 15. apríla 2011 v čase okolo 18.15 hodiny v Z. na L. ulici pri chatovej oblasti s tým, že on zabezpečí, aby bol F. H. zastavený Políciou a za prechovávanie drog

trestno-právne postihnutý, pričom na miesto predaja drogy sa obžalovaný W. N. dostavil osobným motorovým vozidlom značky Suzuki Q. evidenčné číslo Z.-XXX X. spolu s obžalovaným L. E., pričom obžalovaný L. E. po príchode na miesto predaja z motorového vozidla vystúpil a z miesta predaja sa vzdialil, aby nebol F. H. videný, kým obžalovaný W. N. v osobnom motorovom vozidle značky Suzuki Q. zotrval, dokým nastúpi F. H., ktorý sa na uvedené miesto dostavil na osobnom motorovom vozidle značky BMW evidenčné číslo Z.-XXX X. a následne tomuto podľa dohody predal 10 balíčkov sušiny rastliny rodu Cannabis za sumu 60 Eur, pričom expertíznym skúmaním bolo zistené, že 10 plastových vreciek s tlakovými uzávermi obsahovalo spolu 10007 mg konopy siatej (Cannabi Sativa) s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 23,2% hmotnostných a uvedené množstvo konope obsahovalo 2322 THC, čo zodpovedá 77 - 100 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona číslo 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

obžalovaný W. N.

2/ od presne nezistenej doby do dňa 15. apríla 2011 do 19.55 hodiny prechovával v osobnom motorovom vozidle značky Suzuki Q. evidenčné číslo Z.-XXX X. pre vlastnú potrebu 4 tablety zelenej farby s logom „Apple“ o celkovej hmotnosti 931 mg, v ktorých bola zistená prítomnosť 3,4 - metyléndioxymetamfetamínu (MDMA-extáza) s priemernou koncentráciou účinnej látky 35,7 % hmotnostných, ktoré možno považovať za 4 jednorazové dávky drogy, pričom MDMA je v zmysle zákona číslo 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok.

Za to súd prvého stupňa obvinenému L. E. uložil podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 51 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 2 Tr. zák. mu výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obvinenému W. N. podľa § 172 ods. 1, § 41 ods. 2, § 51 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 2 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky a podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Na podklade odvolania obvineného L. E. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 3. februára 2014, sp. zn. 23 To 3/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a vo vzťahu k obvinenému W. N. aj podľa § 324 Tr. por. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o vine v bode 1/ a vo výrokoch o treste u oboch obvinených a podľa § 322 ods. 3, § 285 písm. b/ Tr. por. oboch obvinených oslobodil spod obžaloby pre skutok v bode 1/, pretože tento nie je trestným činom. Pri nezmenenom výroku o vine v bode 2/, obvineného W. N. odsúdil podľa § 171 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že druhostupňové rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V odôvodnení dovolania uviedol, že krajský súd porušil zákon v prospech oboch obvinených v ustanoveniach § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, § 322 ods. 3, § 285 písm. b/, § 117, § 10 ods. 20 Tr. por., ako aj v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a § 21 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. a u obvineného W. N. aj v ustanovení § 324 Tr. por., a to nesprávnym právnom posúdením skutku uvedeného v bode 1/, v dôsledku čoho boli obvinení

oslobodení spod obžaloby, čo zakladá uplatnený dôvod dovolania. Nesúhlasil so záverom krajského súdu, že skutok v bode 1/ nie je trestným činom. Konštatoval, že v trestnej veci boli v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. vykonané všetky potrebné dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci a tieto dôkazy súdy oboch stupňov vyhodnotili v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd však na rozdiel od súdu prvého stupňa zistený skutok nesprávne právne posúdil, resp. nesprávne použil iné hmotnoprávne ustanovenie, na ktoré poukázal len v odôvodnení svojho rozsudku a nie vo výroku rozhodnutia, v dôsledku čoho nesprávne rozhodol. Sumarizujúc výsledky vykonaného dokazovania (najmä vo vzťahu k výpovediam oboch obvinených a výpovediam svedkov F. H. a V. T.) uzavrel, že záver o absencii subjektívnej stránky konania obvinených, ktorým krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Obvinení neboli v postavení agentov, a to ani materiálne, pretože v zmysle § 10 ods. 2 Tr. por. agentom pri trestnom čine podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. môže byť len príslušník Policajného zboru. Navyše agent v rámci plnenia svojej úlohy môže konať až od okamihu vydania príkazu na použitie agenta, čo v danom prípade nebolo splnené. Podstata plnenia úlohy agenta spočíva vo vylúčení protiprávnosti činov, ktorých sa dopustí agent pri utajenej misii za účelom odhaľovania závažných trestných činov v kriminálnom prostredí, ktorých sa dopustil len preto, že si to od neho vyžadovala jeho utajená misia. Z výsledkov vykonaného dokazovania podľa generálneho prokurátora vyplýva, že obvinení konali len na základe vlastného rozhodnutia, čím naplnili znaky trestného činu, ktorý sa im kládol za vinu. Navyše obaja obvinení nekonali tak, aby sa zapracovali a dostali do kriminálneho prostredia, ako to vyžaduje inštitút agenta, ale konali na základe vlastného rozhodnutia, dokonca u obvineného E. išlo o pomstu voči F. H. pre ich osobný konflikt v minulosti, čím bola splnená aj subjektívna stránka ich konania. V ďalšom dovolať uviedol, že východiskom pre existenciu namietaného dovolacieho dôvodu je popis skutku obsiahnutý v príslušnom výroku napadnutého rozhodnutia vo veci samej a jeho právne posúdenie, taktiež obsiahnuté vo výroku napadnutého rozhodnutia, ktorý jediný je z neho záväzný, teda či popísaný skutok je vôbec trestným činom, a to z hľadiska všetkých hmotnoprávných podmienok trestnosti stanovených vo všeobecnej a osobitnej časti Trestného zákona. Nesprávnosť právnych úvah, uvedených v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia, nie je dôvodom na konštatovanie splnenia dovolacieho dôvodu, ak skutková veta výroku o vine zodpovedá použitej právnej kvalifikácii. Správnosť zisteného skutku však nebude možné skonštatovať, ak si okolnosti uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku navzájom odporujú. Dôvod dovolania je v takom prípade splnený, ak niektorá z odporujúcich si okolností odôvodňuje použitie inej právnej kvalifikácie skutku (uznesenie najvyššieho súdu z 25. septembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 50/2012). Výrok rozsudku krajského súdu neobsahuje žiadne hmotnoprávne ustanovenie, ktoré by vylučovalo ich trestnoprávnu zodpovednosť za svoje konanie. Naopak, výrok rozsudku preukazuje spáchanie trestnej činnosti obvinenými a ich konanie napĺňa zákonné znaky zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi. Krajský súd pochybil, keď nesprávne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona a vydal nezákonný oslobodzujúci rozsudok. Obvinení totiž nemohli konať v postavení agentov v rozpore s ustanovením § 10 ods. 20 Tr. por. a následne nemohla byť u nich použitá okolnosť vylučujúca protiprávnosť činu v zmysle § 30 ods. 1 Tr. zák. Ak mal krajský súd za to, že tresty odňatia slobody obvineným uložené sú neprimerane prísne, mohol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť aplikáciou ustanovenia § 39 Tr. zák. Oslobodzujúce rozhodnutie krajského súdu nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a ani právny podklad, čo zakladá dôvod dovolania. Vzhľadom k pochybeniu krajského súdu generálny prokurátor navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, § 322 ods. 3, § 285 písm. b/, § 117, § 10 ods. 20 Tr. por., ako aj v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a § 21 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. v prospech oboch obvinených a u obvineného W. N. aj v ustanovení § 324 Tr. por., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal krajskému súdu vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

Dovolanie bolo v zmysle § 376 Tr. por. zaslané na vyjadrenie obvineným a ich obhajcom.

Obvinený L. E. sa k dovolaniu vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Pavla Babiaka, ktorý mu bol podľa § 373 ods. 5 Tr. por. ustanovený súdom. Uviedol, že s odôvodnením generálneho prokurátora nemôže súhlasiť, keďže zo spisu súdu prvého stupňa vyplýva, akým spôsobom bola sušina rastliny rodu Cannabis zadovážená. Bolo to so súhlasom policajného orgánu s tým, že obvinený bol upovedomený, že ak bude takúto činnosť vykonávať za účelom zistenia odberateľa, konkrétne F. H., nebude trestnoprávne postihnutý. Nikto ho neupovedomil o tom, že môže byť agentom alebo spolupracujúcim. Bez bližšej konkretizácie poukázal na judikatúru najvyššieho súdu a Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorých je podľa neho zrejmé, ako sa má správať policajný orgán pri zisťovaní závažnej trestnej činnosti a ako má obvinený postupovať. O takomto konaní zo strany policajného orgánu nebol poučený, resp. dostal vyznenie, že sa mu nič nemôže stať, a nebude trestne stíhaný, nakoľko dopomôže k odhaleniu trestnej činnosti iných ľudí. Až neskôr zistil, že sa voči jeho osobe jednalo len o štatistické vykonanie úkonov polície pri odhaľovaní trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov obvinený žiadal dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť.

Obvinený W. N. sa k dovolaniu vyjadril prostredníctvom obhajcu Mgr. Vladimíra Luptáka. Poukázal na objekt, objektívnu stránku posudzovaného trestného činu a osobitne aj na jeho subjektívnu stránku, v rámci ktorej sa vyžaduje úmyselné zavinenie v zmysle § 15 Tr. zák. Zdôraznil, že pre posúdenie skutočnosti, či v danom prípade sú okolnosti, ktoré by vylúčili protiprávnosť činu, alebo sa jedná o naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Tr. zák., je dôležité sa vysporiadať so zavinením. Pokiaľ sa budú citovať ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku bez akejkoľvek logickej súvislosti s prejednávanej prípadom, potom by podľa neho bolo možné konštatovať, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v prospech obžalovaných. Pokiaľ sa však pristúpi k vyhodnoteniu vykonaného dokazovania v celej šírke súvislostí, ktoré boli zistené, a nielen k obyčajnému citovaniu zákonných ustanovení, vyplynie, že hlavnou otázkou posúdenia tohto trestného činu je posúdenie subjektívnej stránky konania oboch páchatel'ov. Z vykonaného dokazovania jasne vyplýva, že celá akcia, ktorá prebehla za účasti a plnej súčinnosti polície, bola zorganizovaná za účelom odhalenia príslušníka policajného zboru, ktorý bol nielen užívateľom marihuany, ale aj jej distribútorom v radoch samotného policajného zboru. Po informovaní príslušníka polície tento podnikol ďalšie kroky potrebné na prichytenie F. H. prostredníctvom svojho priameho nadriadeného a následne príslušníkmi inšpekcie MV SR. Príslušník polície T. utvrdil obvineného E., že ohľadne tejto akcie je všetko zabezpečené. Z hľadiska subjektívnej stránky je možné konštatovať, že páchatelia konali v presvedčení, že akcia je riadená políciou, prebieha pod jej dohľadom, preto bolo chybou polície, ak obom obvineným nepriznali štatút agentov, sami nezabezpečili ako dôkazný materiál predmetnú marihuanu a napriek tomu nechali obžalovaných konať. Je treba stotožniť sa s názorom krajského súdu, že celá akcia z hľadiska materiálnej stránky prebehla ako riadená políciou, no po formálnej stránke nezodpovedala požiadavkám príslušných zákonných ustanovení. Príslušníci inšpekcie MV SR boli o všetkých týchto okolnostiach detailne informovaní, vedeli o tom, že obvinení marihuanu F. H. predávajú, a na základe toho sa im podarí zatknúť a usvedčiť ich vlastného príslušníka. Je potom nelogické tvrdiť, že bola naplnená skutková podstata trestného činu, pretože chýba subjektívna stránka u oboch páchatel'ov. Možno súhlasiť s názorom krajského súdu, že konaním obvinených nebola narušená filozofia ustanovenia § 172 Tr. zák. Uzavrel, že treba zohľadniť pomoc obvinených polícií, ktorá nebola schopná odhaliť ich vlastného príslušníka. Vzhľadom na uvedené obvinený žiadal, aby najvyšší súd v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí rozhodol, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vyjadrenia obvinených boli následne doručené dovolateľovi, ktorý sa k nim ďalej nevyjadroval.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.), a súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, b/, d/, e/, ani písm. f/ Tr. por.

Najvyšší súd v prvom rade opakuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje

výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku alebo nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia je pochybenie súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to v takej intenzite, že to zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a contrario § 371 ods. 5 Tr. por.). O nesprávnu právnú aplikáciu ide najmä vtedy, ak bol skutok v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nešlo, alebo ak išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý sa nachádza v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. V tejto súvislosti však treba podotknúť, že dovolací súd pri skúmaní uvedeného dovolacieho dôvodu nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo je explicitne vyjadrené i v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por.

Generálny prokurátor v súhrne namietal, že záver krajského súdu o absencii subjektívnej stránky konania obvinených nemá oporu vo vykonanom dokazovaní ani právny podklad; výrok rozsudku neobsahuje hmotnoprávne ustanovenie, ktoré by vylučovalo trestnoprávnu zodpovednosť obvinených, ale naopak, preukazuje spáchanie trestnej činnosti obvinenými; obvinení nemohli byť v postavení agentov s ohľadom na § 10 ods. 20 Tr. por. a s ohľadom na skutočnosť, že konali na základe vlastného rozhodnutia, navyše z pomsty, preto došlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu a nemohla byť použitá ani okolnosť vylučujúca jeho protiprávnosť podľa § 30 ods. 1 Tr. zák.

Po preskúmaní veci z hľadiska namietaného dovolacieho dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že hoci dovolacie námietky smerujú proti nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a nesprávnej aplikácii hmotnoprávnych ustanovení, z podstaty dovolateľom tvrdených námietok vyplýva, že tieto sú namierené proti skutkovým zisteniam a tomu zodpovedajúcim dôkazným hodnotiacim úvahám krajského súdu.

Krajský súd sa v napadnutom rozhodnutí stotožnil s rozsahom a spôsobom vykonaného dokazovania, uviedol však, že okresný súd sa dôsledne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (str. 3 napadnutého rozsudku). Vychádzajúc z vykonaného dokazovania potom poukázal na viacero skutočností (z dokazovania vyplývajúcich), ktoré v rámci hodnotenia dôkazov boli podľa neho podstatné. Dôkaznú situáciu tak, ako bola zistená súdom prvého stupňa, teda vyhodnotil inak a toto hodnotenie viedlo k aplikácii iných zákonných ustanovení.

Dovolací súd opakuje, že uplatnený dôvod dovolania slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (R 47/2014 - II.). Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Východiskom pre zistenie tohto dovolacieho dôvodu je opis skutku, ako bol ustálený v príslušnom výroku, t. j. v tzv. skutkovej vete napadnutého rozhodnutia vo veci. V dôsledku toho dovolacia námietka, ktorá napáda postup súdu v hodnotení dôkazov, nemôže zakladať uvedený dovolací dôvod, lebo v intenciách tohto ustanovenia správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť (R 46/2013). Právo namietat' skutkové otázky má v dovolacom konaní výlučne minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Dovolací súd totiž nemožno chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie

neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (I. ÚS 567/2016).

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku konania obvinených, bolo už judikované, že motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nepripúšťa (R 40/2010, R 3/2011). Skutočnosť, či závery krajského súdu vo vzťahu k naplneniu subjektívnej stránky majú alebo nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, teda nemôže byť predmetom dovolacieho prieskumu.

K samotnému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, resp. k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávného ustanovenia, a k námietke neúplnosti výroku rozhodnutia krajského súdu dovolací súd podotýka, že tieto nie sú opodstatnené.

Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak (§ 8 Tr. zák.). Medzi základné prvky (znaky) trestného činu vyjadrené v jeho skutkovej podstate patrí subjekt, objekt, objektívna a subjektívna stránka. Subjektívna stránka predstavuje najmä zavinenie, teda vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu. Pokiaľ nie je naplnený čo i len jeden z uvedených znakov skutkovej podstaty, nejde o trestný čin.

V preskúmvanej veci krajský súd dospel k záveru, že obvinení vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ prvostupňového rozsudku nenaplnili subjektívnu stránku trestného činu. Konali totiž v spolupráci s políciou za účelom prichytenia iného páchatel'a, navyše príslušníka polície, pri čine, čo možno vyvodit' aj zo znenia skutkovej vety pod bodom 1/ („...s tým, že on zabezpečí, aby bol F. H. zastavený políciou a za prechovávanie drog trestnoprávne stíhaný.“). V súlade s takýmto vyhodnotením vykonaného dokazovania nevyhnutne nasledoval záver, že obvinených treba v zmysle § 285 písm. b/ Tr. por., teda z dôvodu, že skutok nie je trestným činom, spod obžaloby oslobodiť. Vývodenie tohto záveru považuje dovolací súd za správne a jeho vyjadrenie vo výroku napadnutého rozhodnutia za postačujúce. Dôvodom oslobodenia totiž nebola okolnosť vylučujúca protiprávnosť činu (§ 30 Tr. zák.), ale absencia základného znaku skutkovej podstaty trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 Tr. zák., teda úmyselnej formy konania (§ 8 časť vety za prvou čiarkou Tr. zák.). Na základe uvedeného možno skonštatovať správnosť aplikácie ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por. na zistený skutkový stav. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že obvinení v zmysle § 10 ods. 20 Tr. por. nemohli vystupovať ako agenti, pretože k oslobodeniu obvinených z tohto dôvodu nedošlo a krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ani nekonšatoval absenciu protiprávnosti činu, ktorej základom by bolo plnenie úlohy agenta. Rovnako došlo k správnej aplikácii ostatných použitých ustanovení vrátane § 324 Tr. por., keďže uvedené skutočnosti boli na prospech aj spoluobvinenému W. N., ktorý odvolanie nepodal.

Napokon treba konštatovať, že aj výrok napadnutého rozhodnutia zodpovedá zákonným parametrom podľa § 165 ods. 2 Tr. por., je úplný a zrozumiteľný, a teda správny.

Vo vzťahu k citácii uznesenia najvyššieho súdu z 25. septembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 50/2012, dovolateľom, považuje najvyšší súd za potrebné podotknúť, že uvedené závery platia pre odsudzujúci rozsudok, pričom prieskum odsudzujúceho výroku napadnutého rozhodnutia z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je svojím charakterom odlišný od prieskumu pri oslobodzujúcom rozsudku, najmä z pohľadu aplikácie jednotlivých zákonných ustanovení. V

preskúmvanej veci však ani pri zohľadnení citovaného rozhodnutia nemožno konštatovať, že by si okolnosti uvedené v skutkovej vete výroku navzájom odporovali a že by niektorá z okolností odôvodňovala použitie inej než preskúmvanej právnej kvalifikácie, resp. použitie iných hmotnoprávných ustanovení, než aké boli aplikované krajským súdom.

Dovolací súd uzatvára, že postup a záver krajského súdu v otázke absencie subjektívnej stránky sú zákonné a správne, preto sa s nimi stotožňuje a námietky dovolateľa považuje za neopodstatnené.

Na základe vyjadreného najvyšší súd dospel k záveru, že v rozsahu dovolacích námietok nie sú naplnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.